

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010411
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1618010411.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Tomusa a prísediacich Viliama Slezáka a Ing. Juraja Baráneka, v trestnej veci obžalovaného B. E. a spol., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. septembra 2018 v Malackách, takto

rozhodol:

obžalovaní:

B. E., narodený XX. O. XXXX v A., trvale bydliskom č. d. XXX, XXX XX P. E. K., prechodne ul. A. č. X., XXX XX I., t. č. vo výkone väzby od 16. februára 2018 v Ústave na výkon väzby Bratislava,

O. Y., narodený XX. O. XXXX v A., trvale bydliskom Z. I. č. XXX/X, XXX XX Y. K., prechodne ul. G. č. XXX, XXX XX M.,

O. D., narodený XX. O. XXXX v A., trvale bydliskom ul. B. č. XXX/XX, XXX XX Y.,

X. K., narodený XX. O. XXXX v I., trvale bydliskom ul. I. č. XXXX/XX, XXX XX I., prechodne ul. X. č. XX, XXX XX I.,

sa uznávajú vinnými, že

dňa 10.02.2018 v čase okolo 16.00 hod. v obci O. v pohostinstve „U A.“ prišli spoločne obvinení B. E., O. Y., O. D. a X. K. do uvedeného podniku, kde popíjali alkohol a bavili sa tam s prítomnými hosťami, medzi ktorými boli aj pošk. X. K., pošk. O. D. a tiež svedok F. D., ako popíjali a bavili sa došlo medzi nimi k slovnej potýčke, pri ktorej obv. B. E. najprv sotil pošk. X. K., následkom čoho tento padol na zem, postavil sa a znovu sa medzi sebou rozprávali, neskôr sa situácia vyostřila a obv. X. K. udrel rukou do oblasti hlavy pošk. X. K. a v tom istom okamihu sa zahnal nožikom na pošk. X. K. aj obv. B. E., pričom útok smeroval do oblasti krku X. K., ale tohto netrafil z dôvodu, že X. K. spadol na zem po útoku obv. X. K., pričom obv. B. E. tento útok smeroval do oblasti krku, kde mohlo dôjsť k poraneniu tepien, alebo žíl privádzajúcich alebo odvádžajúcich krv do mozgu, čo mohlo spôsobiť poranenie charakteru ťažkej ujmy na zdraví, ale aj život ohrozujúci stav, a následne ako ležal pošk. X. K. bezbranný na zemi tak ho obv. B. E. zasiahol nožikom do oblasti brucha, na to začal pošk. X. K. brániť druhý pošk. O. D., pričom tohto udrel do oblasti hlavy obv. O. Y., na čo sa pošk. O. D. zapotácal a kľakol k zemi, kde ho hneď kopol obv. O. Y. do oblasti hrude a hlavy z boku a kopol ho tiež obv. B. E., potom sa podarilo pošk. O. D. vstať, pričom ho rukami napadol obv. X. K. a udieral ho opakovane do oblasti hlavy a hrude a následne spoza neho zaútočil na pošk. O. D. aj obv. B. E. s nožikom, pričom ho zasiahol do oblasti brucha, následne napádali pošk. O. D. rukami aj obv. O. D. a obv. O. Y., ako pošk. O. D. padol po útoku na zem, ešte ho nohou kopol do oblasti hlavy obv. O. Y., následkom čoho zostal pošk. O. D. ležať na zemi a situácia sa upokojila, pričom všetci obvinení z miesta činu odišli autom preč, čím takto spôsobili pošk. X. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., M. X. XXXX/XX reznú ranu na bruchu, ktorá si vyžiadala jednorazové ošetrovanie a pošk. O. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX reznú ranu v ľavom meso-hypogastriu

o veľkosti 3 cm zasahujúcu do podkožia bez známok prieniku do brušnej dutiny, podliatinu ľavého oka, ktoré zranenia si vyžiadali jednorazové ošetrenie,

teda

obžalovaný B. E.

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví inému - k poškodeniu dôležitého orgánu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,
- spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

obžalovaní O. Y., O. D. a X. K.

spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

čím spáchali

obžalovaný B. E.

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaní O. Y., O. D. a X. K.

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa im
ukladá

obžalovanému B. E.

podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému O. Y.

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, peňažný trest vo výške 500,- (päťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad, že výkon peňažného trestu bude úmyselne zmarený, sa ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Obžalovanému O. D. a X. K., u každého samostatne

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, peňažný trest vo výške 700,- (sedemsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad, že výkon peňažného trestu bude úmyselne zmarený, sa ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18. júla 2018 bola prokurátorkou Okresnej prokuratúry Malacky pod č. 2 Pv 53/18/1106-45, na Okresnom súde Malacky podaná obžaloba na B. E. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a na O. Y., O. D. a X. K. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie ohľadom viny len vo vzťahu k obžalovanému B. E., nakoľko obžalovaný B. E. vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku kladenému mu za vinu v obžalobe, pričom dokazovanie ohľadom viny vo vzťahu k obžalovaným O. Y., O. D. a X. K. súd nevykonával, pretože všetci títo traja obžalovaní priznali vinu a súd následne prijal ich vyhlásenie o vine a rozhodol, že vo vzťahu k nim sa dokazovanie o vine nevykoná. Navyše, nakoľko prokurátor i obžalovaní O. Y., O. D. a X. K. (po porade s ich obhajcom) sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie, rozsudok v časti vo vzťahu k týmto trom obžalovaným neobsahuje odôvodnenie (§ 172 ods. 2 Trestného poriadku).

Pokiaľ ide o obžalovaného B. E., súd v rámci dokazovania vypočul všetkých štyroch obžalovaných B. E., O. Y., O. D. a X. K., poškodených X. K. a O. D., svedkov O. A., F. D., A. K., I. Y. a Z. Z., so súhlasom strán prečítal znalecké posudky z odboru psychológia a psychiatria, oboznámil lekárske správy, oboznámil - prehral záznam bezpečnostnej kamery na CD nosiči a oboznámil ďalšie podstatné listinné dôkazy a zistil, že obžalovaný B. E. spáchal skutok tak ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný B. E. vypovedal, že je nevinný. Dva týždne pred skutkom mal konflikt v Z. I., kedy bol napadnutý, čo ale nikde nenahlasoval, vtedy sa zľakol a odvtedy začal nosiť pri sebe orezávací vysúvací nôž, ktorého čepeľ je dlhá pár cm, v čase skutku bol dlhý asi 1 - 1,5 cm. V čase skutku bol opitý, nejako sa to proste zomlelo. Na svoju obranu vytiahol nôž, aby to nedopadlo ako minule. Nepamätá sa, kto vyvolal konflikt. Pamätá si, že oni tam sedeli a rozprávali sa a tiež to, že poškodení stáli pri pulte, kde tiež popíjali a rozprávali, že dnes bude bitka. Predpokladal, že sa to týkalo ich, nakoľko v krčme boli jediní. Nepamätá sa, koľko v krčme vypil, vypité už mal pri príchode do tejto krčmy. Nepamätá sa, či ho niekto napadol, keď vytiahol nôž. On chcel poškodených len vystrašiť, chcel ich len porezať, nie pichnúť. Presný priebeh skutku si nepamätá, až po pozretí videa sa začal nad tým zamýšľať. Keď útočil nožom, bol v afekte a nevedel, či sa napr. poškodený nepostaví. On keď popíja, zabáva sa, smeje sa, nie je človek, ktorý ubližuje. Po skutku - po pozretí videa, nôž zahodil. Nevie, akú hlbokú ranu možno urobiť nožom s dĺžkou čepele 1,5 cm. Nevie, nepamätá si, či niekto iný z nich obžalovaných mal v čase skutku pri sebe nejakú zbraň. Nevie, kto ukončil konflikt, resp. ako sa ukončil. On po ňom sadol do auta, prebral sa až pred domom, nevie ani to, v akom stave po sebe zanechali poškodených v krčme.

V zmysle § 257 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku súd rozhodol o výsluchu obžalovaného O. Y. o účasti inej osoby (obžalovaného B. E.) na žalovanej trestnej činnosti, pričom obžalovaný O. Y. vypovedal, že po príchode do krčmy sa poškodení proti nim postavili a nakázali im sadnúť si inde, oni ich neuposlúchli a následne poškodení hovorili, že bude bitka. Hovoril D., že idú preč, na to K. sa pri platení účtu obaja poškodení začali pýtať, že kam ide, odstrčili ho a začala bitka. Poškodený na K. položil ruku, a ten ho následne udrel. Strhla sa bitka, do ktorej sa všetci obžalovaní zapojili. Bolo vidieť, že poškodení sa chcú biť. Bitka sa strhla asi 25 minút po ich príchode do krčmy, s poškodenými sa medzitým nebavili. Aj oni, aj poškodení boli opití. Nevie, či niekto použil zbraň, on zbraň nemal. Do bitky sa zapojili oni všetci štyria. Jeden chalan sa aj snažil ich oddeľovať, ale slabo. Pobili sa, poškodení ostali na zemi a následne odišli. On nevedel, že poškodení zostali zranení, toto sa dozvedel až následne na polícii, že mali rozbitú hlavu, že boli pichnutí nožom, a že vraj ten nôž mal obžalovaný Nagy. Poškodených vtedy vôbec nepoznal. Pred skutkom ich poškodení napádali len slovne, fyzicky nie, avšak bili sa následne už všetci.

V zmysle § 257 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku súd rozhodol o výsluchu obžalovaného O. D. o účasti inej osoby (obžalovaného B. E.) na žalovanej trestnej činnosti, pričom obžalovaný O. D. vypovedal, že v daný deň sa stretli všetci štyria a popíjali najskôr v Z., potom v A. doline, až napokon

išli do O. k A.. Jemu sa D. hneď pri vchode do krčmy postavil do cesty s tým, že bude bitka. Hoci v to ráno sa s ním zoznamoval. Poškodení im kázali, kde si majú sadnúť a potom sa to už zomlelo. V krčme strávili asi 30 minút. S poškodenými nepili, len D. zobral nejaké pitie. Všetko sa to začalo, keď brat išiel platiť účet, on sa vrátil zvonka dnu a videl, ako už prebieha bitka aj so K.. Bolo do nej zapojených veľa osôb, on si ale nič konkrétne nevšimol. Oni zbraň nenosia, a ani ju nevidel. Zrazu sa to ukončilo a šli preč. Poškodení zostali na zemi, ale nevie, aké mali zranenia. To sa nedozvedel ani dodatočne. Bol síce opitý, ale vnímal. Nôž nevidel ani u B. E..

V zmysle § 257 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku súd rozhodol o výsluchu obžalovaného X. K. o účasti inej osoby (obžalovaného B. E.) na žalovanej trestnej činnosti, pričom obžalovaný X. K. vypovedal, že sa stretli v daný deň v Z., kde začali popíjať nejaké piva, následne sa presunuli do Z. v A. doline, odkiaľ ich zavola synovec do O.. Po príchode do danej krčmy videli, že tam už boli obaja poškodení + synovec. Jeden poškodený sa hneď začal naparovať, že brat O. D. neodíde živý, a že bude bitka. Poškodeným zobal pitie a chvíľku bol pokoj. Ten, ktorého udrel, povedal, že ich postrieľa, tak preto ho udrel. Proste sa pobili a odišli preč. Všetko sa to zomlelo rýchlo, nevie, akú účasť na konflikte mal obžalovaný E.. Poškodený v bielom tričku stále provokoval, na čo reagoval úderom, čo ľutuje. Mal vypité, ale veľmi opitý nebol. To, že poškodený vyhrážal postrieľaním, hovoril aj v prípravnom konaní, nevie, prečo to nie je v jeho zápisnici o výsluchu. U nikoho žiadnu zbraň nevidel. Vie, že poškodení ostali ležať na zemi a oni odišli.

Svedok - poškodený X. K. vypovedal, že obvinených nepozná, v čase jeho príchodu do krčmy bol triezvy. Začal sa rozprávať a popíjať, neskôr prišla partia chlapcov, ktorá sa poprepletala s jeho partiou. On sa bavil s A. K.. Celý čas bol bokom. Nepozná presný dôvod konfliktu, bola tam taká opilecká rétorika, že každý mal niečo proti sebe. Zrazu tam nasala taká trma - vrma, ľudia stáli oproti sebe a začal incident. Nevidel, kto začal bitku. On neskôr padol na hlavu a ďalej sa nepamätá. Potom zistil, že hlavu má krvavú a že má na bruchu nejaký škrabanec, ktorý nebol veľmi hlboký, ani veľmi nekrvácal, bolo to len povrchové zranenie. Ošetrený bol len v sanitke a viac to nechcel riešiť. Brat - O. D. sa ošetriť ani nenechal. Nepamätá si, koľko presne mal vypité. On na mieste nepočul od nikoho, ani od jeho brata, že by mala byť bitka. Toto sa dozvedel až dodatočne. Nepočul ani, že by jeho brat mal zo začiatku hovoriť, že bude ruvačka, naopak, nič tomu nenasvedčovalo, zo začiatku bolo všetko v pohode, až neskôr začala narastať nervozita. Žiadne obmedzenie v obvyklom spôsobe života v nadväznosti na tento incident nemal. Je možné, že v prípravnom konaní všeobecne uviedol, že sa k trestnému stíhaniu pripája, ale žiadny nárok na náhradu škody si v tejto trestnej veci neuplatňuje.

Svedok - poškodený O. D. vypovedal, že v to ráno spoznal obžalovaného D.. Vie len, že v krčme popíjali a to dosť, samotný incident si nepamätá. Len to, že po ňom boli dosť pootúkaní. Čo sa stalo, sa dozvedel až po vzhliadnutí fotografií. To, že obžalovaní prišli do krčmy, vnímal hmlisto. Zo začiatku to bolo v priadku, normálne, myslí, že spolu aj pili. Nepamätá sa, čo sa vtedy narozprávalo. Až doma v sprche zistil, že z brucha krváca. Ranu si zalepil a ďalej to nejako zvlášť neriešil, hoci potom bol ešte na ošetrení, resp. vyčistení rany, kde mu to prelepili a tu zistil, že tá rana má šírku 3 cm a hĺbku 3 cm. Je možné, že niekto hovoril, že bude bitka, ale on si to nepamätá. Už pri príchode obžalovaných bol pod vplyvom alkoholu. Je možné, že všetci mali hlúpe reči. Je možné, že v prípravnom konaní všeobecne uviedol, že sa k trestnému stíhaniu pripája, ale žiadny nárok na náhradu škody si v tejto trestnej veci neuplatňuje.

Svedok A. K. vypovedal, že v daný deň to už bol druhý deň, čo pil. Pamätá si, že v krčme sedeli na jednej strane D., ktorých pozná a na druhej strane jeho rodina - z obžalovaných sú jeho strýkovia D. a K.. Následne vznikol konflikt, všetko sa to zbehlo veľmi rýchlo, detaily tohto konfliktu nevie. Nevie, ako sa správali poškodení k obžalovaným, vie len, že po chvíli od príchodu obžalovaných do krčmy tento konflikt vznikol. Nepamätá sa, kto ho vyvolal, ani kto ho ukončil, bol dosť opitý, zbraň u nikoho nevidel. Myslí, že sa nezapojil na obranu ani jednej zo strán.

Svedok I. Y. vypovedal, že on všetkých obžalovaných dovezol na aute do krčmy, kam spolu vošli a hneď osoba v bielom tričku odchytila obžalovaného D., aby si sadol do rohu, a že dostane, že bude bitka. Obe osoby im nadávali bolo isté, že sa chcú biť. Boli opití. On incident veľmi nevnímal, hral sa s mobilom. Bitku začali obaja poškodení, medzi sebou si hovorili, že bude ruvačka, on ich počul. Nevidel ale, kto začal konflikt, bol asi vonku. Videl, až keď vošiel, ako tí dvaja ležali na zemi. Nevidel, ako dal obžalovaný K. box tomu druhému. Obžalovaný E. tam stál, strkal sa, v ruke mu nič nevidel. O žiadnom noži nevie,

nevidel ho. Nevie, aké mali poškodení zranenia, nevie ani, kto ukončil bitku, nevnímal to. Von išiel skôr, ako skončila bitka, štartoval auto. Po incidente obžalovaných odviezol autom preč.

Svedok O. A. vypovedal, že v čase incidentu bol v krčme, sedel tam, kde vždy. F. D. sedel pri inom stole s chlapmi už skôr. Potom prišli ďalší chlapi, sadli si vedľa guľatého stola, ale týchto nepoznal. Nastal buchot a zrazu videl jednu osobu v červenom tričku, ako spadla na zem a iná osoba jej začala prikladať servítky na brucho. Počas konfliktu tam lietali poháre, on iba zohol hlavu dole k pivu. Po chvíli sa postavil iný chlap v bielom tričku a následne spadol aj on. On ináč nepoznal nikoho, a aj to, že tam bol A. K., videl až následne zo záznamu - ten sa snažil chlapov od seba odťahovať. Tí dvaja chlapi, čo padli, bitku nezačali. Obžalovaní vyskočili po osobe v červenom tričku. Nôž ani inú zbraň u nikoho nevidel. Krv videl iba u toho v bielom tričku. Osoby od vedľa guľatého stola po incidente odišli preč. Nevie, ako začal konflikt, všetci tam kričali. Policajti prišli, až keď bolo po všetkom.

Svedok F. D. vypovedal, že od rána mali zabíjačku, z incidentu si nič nepamätá, bol silno opitý, všetko sa dozvedel až z neskôr videného videa. Žiadne detaily incidentu nevie, dôvod konfliktu nepozná. Žiadny nôž nevidel. Už do krčmy prišiel opitý. Aj to, čo vypovedal v prípravnom konaní, bolo v podstate len to, čo videl dodatočne na kamerovom zázname.

Svedok Z. Z. vypovedal, že bola sobota, presný dátum si nepamätá, bol doma, keď mu pred 7:00 h večer volal čašník, že v jeho prenajatých priestoroch podniku nastala udalosť, nejaký konflikt. Keď tam prišiel, bolo už po všetkom, všetko, čo videl, bolo z kamerového záznamu, išlo o krátky 1 - 2 minútový konflikt, bola tam vidieť zbraň, napadnutie, policajtom pri odovzdávaní záznamu oznamovali, že obžalovaný vytiahol nôž. Škoda spočívajúca v pár rozbitých pohároch bola nahradená. Celé to bol šok, zamestnanci sa ukryli do skladu. Napadnutá skupina osôb nie sú problémoví ľudia, do podniku chodia častejšie. Označenie kamerového záznamu nepoznám, skôr tá firma čo to inštalovala.

Na návrh prokurátora bola čítaná časť skoršej zápisnice o výsluchu svedka, v rámci ktorej uviedol, že o tom, že je nainštalovaný kamerový systém, je značka na vstupných dverách do reštaurácie.

Svedok sa k čítanej výpovedi vyjadril, že výpoveď o tom, že je nainštalovaný kamerový systém, je značka na vstupných dverách do reštaurácie, je správna a pravdivá. Nepochopil celkom presne, že na toto sa pýtal prokurátor v predchádzajúcej časti jeho výpovede.

So súhlasom strán bol prečítaný znalecký posudok č. 25/2018 znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých vypracovaný PhDr. K. D., zo záverov ktorého vyplýva, že:

1. Osobnosť je jednoduchšie štruktúrovaná, slabšie sociálne zakorenená s pocitmi existenciálnej neistoty, v dôsledku čoho sa ťažšie prispôsobuje. Emocionálne labilná so zníženou frustračnou toleranciou, v záťaži má sklony k unáhleným nepremysleným reakciám, akčnejším prejavom meraných na kontrolu druhých. Je nezrelý, extrovertovaný s prejavmi dominancie. Prejavy organického alebo psychotického ochorenia alebo poruchy sa t. č. nemanifestovali.
2. V súvislosti s otázkou, či aká je úroveň a štruktúra intelektových funkcií obvineného, znalkyňa uviedla, že úroveň a štruktúra intelektových funkcií spadá do hraničného pásma populačnej normy zohľadnenej vekom a vzdelaním. Znamky organickej deteriorácie nie sú prítomné.
3. Pokiaľ ide o otázku, či má obvinený sklony k násilnostiam a agresivite a aká je úroveň ovládania agresivity, znalkyňa uviedla, že u obvineného sa klinickým a PSDG vyšetrením neobjektivovali znaky dominantnej agresivity. Agresivita teda netvorí dominantnú črtu osobnosti, v rámci jej štruktúry sú prítomné útočnejšie interpersonálne role. Za bežných okolností je schopný ovládať agresívne impulzy.

So súhlasom strán bol prečítaný znalecký posudok č. 67/2018 znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie klinická psychiatria vypracovaný MUDr. D. S., zo záverov ktorého vyplýva, že:

1. znaleckým vyšetrením bolo zistené, že obvinený je konzumentom alkoholu na úrovni škodlivého pitia. Somatopsychická závislosť od alkoholu u obvineného klinickým psychiatrickým vyšetrením a prevedením MAST testu nebola potvrdená. Psychiatrickým vyšetrením nebola zistená závislosť od iných omamných a psychotropných látok.
2. V súvislosti s otázkou, či obvinený bol v čase spáchania skutku závislý na návykových, omamných alebo psychotropných látkach, ak áno, do akej miery, znalkyňa uviedla, že v čase spáchania skutku obvinený bol konzumentom alkoholu v úrovni škodlivého pitia. Závislosť od alkoholu nebola klinickým

psychiatrickým vyšetrením preukázateľná. V čase spáchania skutku nebol závislý od omamných a psychotropných látok.

3. Pokiaľ ide o otázku, či v súčasnosti je obvinený závislý na návykových omamných, alebo psychotropných látkach, ak áno, do akej miery, znalkyňa uviedla, že v súčasnej dobe nie sú u obvineného prítomné prejavy svedčiace pre somatopsychickú závislosť od alkoholu, omamných a psychotropných látok.

4. Čo sa týka otázky, či je u obvineného potrebné nariadiť ochranné liečenie, ak áno, akou formou, znalkyňa uviedla, že nenavrhuje uloženie ochranného protialkoholického liečenia.

Z oboznámeného záznamu na CD nosiči - kamerového záznamu o dĺžke 3:05 min. - jeho prehratím na počítači v pojednávacej miestnosti (kamerový záznam bol vyhotovený z bezpečnostnej kamery v pohostinstve U A. v obci O.) vyplýva, že v prvých sekundách tohto záznamu obžalovaný B. E., oblečený v modrých rifliach a šedom svetri, začal strkať do poškodeného X. K., oblečeného v červenom tričku, chytil ho pod krk, až ho napokon zhodil na zem. Po páde sa poškodený X. K. postaví a podíde k niekoľkým ľuďom a začnú medzi sebou komunikovať. Komunikuje s obžalovaným X. K., ktorý mal oblečenú modrú mikinu a bledohnedé nohavice. Na zázname v čase 1:02 min. stojí obžalovaný B. E. za obžalovaným X. K., pričom obžalovaný B. E. skláňa hlavu, akoby na niečo pozeral a hýbal pritom rukami, akoby s niečím manipuloval. Následne spoza obžalovaného X. K. zdvihol obžalovaný B. E. pravú ruku horizontálne aj s lakťom do výšky ramien, v ktorej držal nôž, sotil poškodeného X. K. ľavou rukou a v pravej ruke stále držal nôž, s ktorým hrozil poškodenému X. K.. Následne na to sa obžalovaný B. E. zahnal pravou rukou, v ktorej mal nôž, na poškodeného X. K. do oblasti jeho krku, pričom ho v útoku predbehol obžalovaný X. K., ktorý poškodeného trafil ľavou rukou do oblasti tváre. Po tomto údere spadol poškodený X. K. na zem, zostal nehybne ležať a následne k nemu pristúpil obžalovaný B. E. a s uvedeným nožom zasiahol poškodeného do pravej časti brucha. Onedlho vznikla šarvátka medzi obžalovaným B. E. a poškodeným O. D., ktorý začal brániť nehybného poškodeného X. K.. Poškodeného O. D. napádali aj iné osoby, pričom po kope od inej osoby sa poškodený O. D. snažil postaviť, ale v útoku pokračoval obžalovaný B. E., ktorý ho kopol. Opäť začalo poškodeného O. D. napádať viacero osôb aj s obžalovaným B. E., u ktorého v čase 1:29 min. vidieť, ako zvieria v ruke nôž, ktorým napokon čoskoro poškodeného O. D. zasiahne do ľavej časti brucha, ktorý po následnom útoku viacerých osôb spadol na zem a zostal nehybne ležať. Obžalovaný B. E. až po ukončení konfliktu odložil nôž z ruky do zadného vrecka nohavíc v čase 1:49 min. záznamu.

V tejto súvislosti súd len na okraj uvádza, že ohľadom spolu piatich kamerových záznamov, ktoré obsahuje predmetný CD nosič, obžalovaný, obhajkyňa i prokurátor súhlasili s prehratím len tohto jedného - 3:05 min. trvajúceho záznamu. Na prehratí ostatných netrvali.

Z ambulantnej lekárskej správy z 13. februára 2018, týkajúcej sa poškodeného O. D. vyplýva diagnóza S31.1 - otvorená rana brušnej steny, a objektívny nález, pokiaľ ide o brucho, že v ľavom meso-hypogastriu je prítomná rezná rana veľkosti do 3 cm, zasahujúca podkožie, bez známok prieniku do brušnej dutiny, bez heriácie, rana sa hojí, okolie začervenané do 1 cm. Z ambulantnej lekárskej správy zo 14. februára 2018, týkajúcej sa rovnakého poškodeného O. D. a rovnakej diagnózy S31.1 - otvorená rana brušnej steny, vyplýva záver - bez traumatických zmien orgánov dutiny brušnej.

K právnej kvalifikácii a k výroku o vine obžalovaného B. E.

Pokiaľ ide o výrok o vine a právnej kvalifikácii, súd v prvom rade konštatuje, a to ani nebolo medzi stranami sporné, že dňa 10.02.2018 v čase okolo 16.00 hod. v obci O. v pohostinstve „U A.“ prišiel obžalovaný B. E. (spolu s ostatným spoluobžalovanými) do uvedeného podniku, kde popíjali alkohol a bavili sa tam s prítomnými hosťami, medzi ktorými boli aj poškodení X. K. a O. D. a tiež svedok F. D., ako popíjali a bavili sa došlo medzi nimi k slovnej potýčke, pri ktorej obžalovaný B. E. najprv sotil poškodeného X. K., následkom čoho tento padol na zem, postavil sa a znovu sa medzi sebou rozprávali, neskôr sa situácia vyostřila a obžalovaný X. K. udrel rukou do oblasti hlavy poškodeného X. K. a v tom istom okamihu sa zahnal nožikom na poškodeného X. K. aj obžalovaný B. E., pričom útok smeroval do oblasti krku X. K., ale tohto netrafil z dôvodu, že X. K. spadol na zem po útoku obžalovaného X. K., a následne ako ležal poškodený X. K. na zemi tak ho obžalovaný B. E. zasiahol nožikom do oblasti brucha, na to začal poškodeného X. K. brániť druhý poškodený O. D., ktorého okrem iných kopol tiež obžalovaný B. E., potom sa podarilo poškodenému O. D. vstať, a následne zaútočil na poškodeného O. D. okrem iných aj obžalovaný B. E. s nožikom, pričom ho zasiahol do oblasti brucha, poškodený O.

D. spadol po útoku osôb na zem, zostal ležať na zemi a situácia sa upokojila, pričom všetci obvinení z miesta činu odišli autom preč, čím obžalovaný B. E. takto spôsobili poškodenému X. K. reznú ranu na bruchu, ktorá si vyžiadala jednorazové ošetrenie a poškodenému O. D. reznú ranu v ľavom meso-hypogastriu o veľkosti 3 cm zasahujúcu do podkožia bez známok prieniku do brušnej dutiny, podliatinu ľavého oka, ktoré zranenia si vyžiadali jednorazové ošetrenie.

Tieto skutkové okolnosti neboli ani medzi stranami (prokurátorom a obžalovaným s obhajkyňou) sporné.

Sporným medzi stranami bolo najmä to, či zásah obžalovaného B. E. nožom do brucha poškodeného X. K. a do brucha poškodeného O. D., bol bodnutím, resp. pichnutím, ako tvrdila v obžalobe prokuratúra, alebo išlo o rez, ako tvrdila obhajoba. Spornou bola aj okolnosť, či v rámci zahňania sa obžalovaného B. E. s nožom do oblasti krku poškodeného X. K., obžalovaný vôbec mohol poškodeného zasiahnuť. A napokon spornou bola prítomnosť úmyslu u obžalovaného B. E. útokom nožom spôsobiť poškodeným ťažkú ujmu na zdraví, nakoľko obhajoba tvrdila, že konanie obžalovaného smerovalo k povrchovému zásahu tela poškodených.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel, bez rozumných pochybností, k záveru, že skutok sa odohral tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, s tým, že v časti skutku týkajúceho sa fyzického útoku na oboch poškodených a ich zasiahnutí nožom sa obžalovaný B. E. spoločným konaním dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a v časti skutku, ktorým obžalovaný učinil výpad s nožom v ruke do oblasti krku poškodeného X. K. sa obžalovaný B. E. dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodeného X. K. - k poškodeniu dôležitého orgánu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo. V tejto súvislosti súd poukazuje na nasledujúce konkrétne skutočnosti a argumenty:

Súd poukazuje predovšetkým na to, že všetky vypočuté osoby (všetci štyria obžalovaní, poškodení i svedkovia) ku skutku nevedeli nič bližšie, konkrétnejšie uviesť, všetci hovorili len všeobecne o incidente, konflikte medzi obžalovaným a poškodenými. Na základe výpovedí nebolo možné jednoznačne ustáliť ani príčinu vzniku konfliktu, resp. kto vyvolal konflikt, pretože na jednej strane obžalovaní (a svedok I. Y., ktorý obžalovaných doviezol na aute do krčmy, prišiel s obžalovanými, aj s nimi po incidente odišiel, odviezol ich) vypovedali o provokovaní zo strany poškodených, ktorí sa mali od začiatku obžalovaným vyhrážať, že bude bitka, ruvačka, no na druhej strane poškodení túto verziu nepotvrdili. Naopak, svedkovia O. A. a Z. Z., ktorých súd považuje za najobjektívnejších, nakoľko sa nepreukázala bližšia väzba ani na jednu zo skupín, uviedli, že napadnutí poškodení bitku nezačali, nie sú to problémoví ľudia, do podniku chodia častejšie. Nôž v ruke obžalovaného B. E., ani jeho použitie v konflikte, takisto nikto z vypočúvaných nevidel, okrem samotného obžalovaného B. E., ktorý spáchanie skutku s nožom priznal. U všetkých vypočutých osôb zohral významnú úlohu alkohol, ktorého predchádzajúce požitie priznali všetci okrem svedka I. Y., ktorý sa ale ku skutku nevedel bližšie vyjadriť z dôvodu, že sa hral s mobilom a bol v čase skutku aj vonku.

Z uvedeného vyplýva, že dôkazom, na základe ktorého mohlo dôjsť k čo najpresnejšiemu dokázaniu (prevereniu a preukázaniu) priebehu skutku, je kamerový záznam z CD nosiča, ktorý bol vyhotovený z bezpečnostnej kamery v pohostinstve U A. v obci O.. Že ide o zákonný a procesne použiteľný dôkaz, vyplýva z vyjadrenia svedka Z. Z., majiteľa priestorov podniku, že o nainštalovaní kamerového systému je značka na vstupných dverách do reštaurácie, pričom táto okolnosť nebola žiadnou zo strán spochybnená.

Z pohľadu podriadenia konania obžalovaného B. E. pod určitú právnu kvalifikáciu, z uvedeného záznamu zreteľne vyplýva, že najskôr poškodeného X. K. obžalovaný B. E. chytiac a držiac ho pod krkom, tento zhodil na zem, a keď sa poškodený X. K. postavil, obžalovaný X. K. ho udril rukou do hlavy, následkom čoho poškodený opäť spadol na zem a zostal ležať, pričom v okamihu úderu obžalovaným X. K., na poškodeného s nožom v ruke zaútočil aj obžalovaný B. E., a to smerom na krk poškodeného, pričom poškodeného netrafil len z dôvodu, že zlomok sekundy predtým sa poškodený X. K. (najmä jeho hlava a krk, ich poloha) mierne vychýlil do strany práve v dôsledku zásahu od obžalovaného X. K.. Následne na bezbranne ležiaceho poškodeného X. K. opäť zaútočil s nožom v ruke obžalovaný B. E. a poškodeného zasiahol nožom do brucha na pravej strane. Keď túto udalosť videl poškodený O. D., bezprostredne na to začal brániť poškodeného X. K., avšak na poškodeného O. D. začali ihneď útočiť všetci štyria obžalovaní, a to údermi rúk a kopaním; pokiaľ ale ide konkrétne o obžalovaného B. E., tento poškodeného atakoval

spôsobom, že (popri ďalších úderov a zásahov od ostatných obžalovaných) ho ležiaceho na zemi kopol a o 4 sekundy na to poškodeného O. D. zasiahol nožom do brucha, pričom po nasledujúcich úderoch od ostatných obžalovaných poškodený O. D. spadol na zem a aj on zostal nehybne ležať.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je poškodenie dôležitého orgánu.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení Trestného zákona, súd konanie obžalovaného B. E. právne kvalifikoval ako pokus zločinu ublíženia na zdraví (§ 155 ods. 1 Trestného zákona) a to konkrétne v časti útoku nožom obžalovaného B. E. na krk poškodeného X. K.; v ostatnej časti ako prečin výtržníctva (§ 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona), okrem sotenia poškodeného X. K. na zem a kopnutia poškodeného O. D., aj pokiaľ ide o zásahy nožom do brucha u oboch poškodených - X. K. a O. D..

Ako prečin ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Trestného zákona útoky a zásahy nožom do brucha poškodených súd nemohol kvalifikovať minimálne z dôvodov, že z vykonaného dokazovania - výsluchov poškodených i listinných dôkazov - nevyplývalo, že by si uvedené poškodenia zdravia objektívne vyžiadali lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo ani to, že by zásahy nožom do brucha poškodených mali byť právne kvalifikované ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a to ani v štádiu pokusu; odôvodnenie tohto záveru je uvedené v ďalšom odôvodnení tohto rozsudku.

K záveru o právnej kvalifikácii skutku u obžalovaného B. E. v časti útoku nožom na krk poškodeného X. K., ako pokusu úmyselného spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví, dospel súd na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého je nevyhnutné poukázať na nižšie uvedené okolnosti.

To, že tento konkrétny útok nožom smeroval na krk poškodeného X. K., je evidentné z kamerového záznamu, ktorý súd veľmi dôkladne preskúmal, pričom opakovaným pomalým a podrobným pozastavovaním kamerového záznamu (ktorým je mimochodom, čo do ostroti, pomerne vysoko kvalitný) inkriminovanej sekvencie útoku (okolo času 1:10 min.), dospel k záveru mimo rozumných pochybností, že tento výpad obžalovaného B. E. s nožom bol jednoznačne spôsobilý zasiahnuť krk poškodeného X. K., keby tento zostal stáť na mieste, resp. keby sa jeho hlava a krk nevychýlila z pôvodnej pozície v dôsledku - v rovnakom okamihu - uskutočneného zásahu rukou obžalovaného X. K. do hlavy poškodeného X. K.. V momente, ktorý by predstavoval zásah noža do krku poškodeného, možno pri pozastavení tohto okamihu kamerového záznamu zreteľne pozorovať, ako sa ruka, resp. päšť obžalovaného s nožom nachádza vedľa už v tom okamihu vychýleného krku a za plecom poškodeného, z čoho možno rozhodne vyvodiť, že (vzhľadom na námietky a spochybňovanie obhajoby, pokiaľ ide vzdialenosť obžalovaného B. E. a poškodeného X. K.) pokiaľ by poškodený (jeho hlava a krk) zostal v rovnakej pozícii, ako v čase započatia tohto výpadu s nožom, obžalovaný B. E. by týmto konkrétnym výpadom poškodeného X. K. bezpochyby dočiahol a aj zasiahol nožom do prednoľavej časti krku.

Za poškodenie dôležitého orgánu v zmysle § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona sa jednoznačne považuje také porušenie niektorého z telesných orgánov, pri ktorom vzniká nebezpečenstvo pre život alebo iný závažný dlhšie trvajúci alebo trvalý následok, čo je stav, ktorý zodpovedá ťažkej ujme na zdraví

inému druhu [napr. podľa písm. b) alebo i) uvedeného ustanovenia]. Za týchto podmienok je poškodením dôležitého orgánu poranenie prednej polovice krku a veľkých ciev tu prebiehajúcich i nervov, a to aj podľa právnej teórie („Trestný zákon Veľký komentár“, spracovaný autorským kolektívom pod vedením prof. JUDr. Jozefa Čentéša, PhD., vydaný vo vydavateľstve Eurokódex, s.r.o. v septembri 2013), aj podľa rozhodovacej činnosti súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. septembra 2016, sp. zn. 2Tdo/37/2016, rozsudok Krajského súdu Nitra zo 17. októbra 2017, sp. zn. 1To/54/2017).

Aj bežná osoba (laik, ktorý nie je medicínsky znalý) vie, že v podkoží krku, v mieste, na ktoré smeroval útok nožom obžalovaného B. E., sa nachádzajú hlavné tepny, alebo žily privádzajúce alebo odvádzajúce krv do mozgu, zásah nožom do ktorých spôsobuje (môže spôsobiť) poranenie charakteru ťažkej ujmy na zdraví, ale aj život ohrozujúci stav. Na podporu tohto záveru možno poukázať na čerstvý medializovaný prípad, kedy v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I obžalovaný zásahom noža do krku spôsobil poškodenému smrť, ku ktorej došlo práve v dôsledku vykrvácania.

Ide o podstatný rozdiel v porovnaní so zásahom nožom do brucha (ale aj napr. do chrbta, horných, či dolných končatín), kedy bežná osoba vzhľadom na umiestnenie dôležitých orgánov nemusí vedieť, že takýmto konaním spôsobí (môže spôsobiť) inej osobe ťažkú ujmu na zdraví. Nie je možné síce poprieť, že zásah nožom do brucha (chrbta, horných, či dolných končatín) inej osoby môže znamenať útok na život, či zdravie tejto osoby, avšak taktiež nie je možné automaticky predpokladať, že akékoľvek bodnutie / rez nožom do spomenutých častí tela znamená úmysel spôsobiť poškodenú osobu ťažkú ujmu na zdraví, preto napokon súd zásahy nožom do brucha poškodených X. K. a O. D. súd vyhodnotil a právne kvalifikoval tak, ako je to uvedené a odôvodnené na predchádzajúcej strane tohto rozsudku.

V nadväznosti na uvedené súd považuje za potrebné vyjadriť sa tiež k predmetu, ktorý obžalovaný B. E. použil v rámci svojich útokov na poškodených: veľmi vážne pochybnosti vyvoláva tvrdenie obžalovaného o použití pracovného orezávacieho noža s čepeľou 1,5 cm. Z kamerového záznamu, predovšetkým z času 1:45 min. je naopak možné vyvodiť veľmi vysoko pravdepodobný záver, hraničiaci s istotou, že išlo o otvárací nôž so značne dlhšou čepeľou, než uvádzal obžalovaný. Nôž sa pre trestné konanie nepodarilo zaistiť (a následne ho preskúmať), nakoľko ho obžalovaný podľa jeho vlastného tvrdenia po skutku zahodil, preto bolo možné pracovať len s verziou o orezávacom noži. Podľa názoru súdu sa obžalovaný vlastnou verziou o type noža snažil zľahčiť, zmierniť závažnosť svojho konania a následných možných následkov. V každom prípade, na závažnosť výpadu obžalovaného s nožom na krk poškodeného X. K. uvedená okolnosť vplyv nemala, aj s poukazom na to, že uvedeným nožom obžalovaný spôsobil poškodenému O. D. na bruchu 3 centimetrovú otvorenú ranu.

Podľa názoru súdu bol mimo rozumných pochybností preukázaný aj úmysel obžalovaného B. E. spôsobiť zásahom noža do krku poškodenému X. K. ťažkú ujmu na zdraví, a to predovšetkým s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých došlo k útoku, s prihliadnutím na intenzitu útoku, na to, aký predmet obžalovaný B. E. použil, a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého z útoku reálne a predvídateľne hrozilo.

K útoku (k výpadu s nožom na krk poškodeného X. K.) došlo v rámci predchádzajúceho, ale aj následného značne agresívneho útočenia a fyzického napádania obžalovaného (ale aj ostatných obžalovaných) najskôr voči poškodenému X. K. a neskôr voči poškodenému O. D.. Už pred predmetným výpadom obžalovaný B. E. chytil poškodeného X. K. pod krk a takto ho držiac zhodil na zem. To, že obžalovaný skutočne nemal zábrany reálne použiť nôž proti telesnej integrite poškodeného, svedčia aj následné 2 zásahy do brucha oboch poškodených. Obžalovaný B. E. teda nevytasil a neútočil nožom len kvôli hrozbe, aby iným len pohrozil jeho použitím, príp. kvôli svojej obrane, naopak, akonáhle sa vyskytla možnosť nožom zaútočiť a poškodených ním zasiahnuť (bodnutím, či rezom), obžalovaný nezaváhal a takúto príležitosť využil; v prvom prípade pre obžalovaného neúspešne, v ďalších dvoch prípadoch pre neho úspešne. V žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s tvrdením obžalovaného B. E. v rámci jeho výpovede, keď tvrdil, že chcel poškodených len vystrašiť, konal v afekte a nevedel, či sa poškodený nepostaví. Veľmi podstatnou okolnosťou je, že obžalovaný B. E. nôž v pokoji vytiahol, pripravil na použitie a týmto útočil bez toho, aby boli poškodení akokoľvek ozbrojení, príp. obžalovaného napádali obdobne nebezpečným spôsobom, či dokonca vôbec začali napádať, pretože poškodený X. K. v čase, keď na neho 2-krát zaútočil nožom obžalovaný B. E., s týmto nebol žiadnym spôsobom v konfrontácii - v okamihu pokusu obžalovaného B. E. zasiahnuť nožom krk poškodeného, tento mal potýčku s iným obžalovaným - X. K.; navyše okrem toho absolútne nepochopiteľným sa súdu javí

následný útok obžalovaného B. E. do brucha bezvládne a nehybne ležiaceho poškodeného X. K., ktorý útok obžalovaný vykonal bez okolkov, nekompromisne. Nelogicky až absurdne vyznieva tvrdenie obžalovaného, podľa ktorého takto poškodeného zasiahol do brucha preto, že nevedel, či sa poškodený nepostaví; okrem toho, že poškodený obžalovaného ani pred tým nijako nenapádal a neohrozoval, pred zásahom do brucha poškodený navyše niekoľko sekúnd od pádu na zem nehybne a bezvládne ležal. Uvedené okolnosti majú vplyv aj na zohľadnenie intenzity útoku. Obžalovaný B. E. útočil s nožom bez akýchkoľvek zábran na poškodeného X. K., ktorý sa obžalovaným B. E. v danom momente vôbec nezaoberal, a v druhom prípade útoku bol poškodený dokonca v bezvedomnom stave; obžalovaný B. E. konal spôsobom zodpovedajúcemu jeho odhodlaniu naplniť svoju vôľu poškodeného za každú cenu nožom pobodať / porezať. Úmysel obžalovaného B. E. spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, možno vyvodíť aj s prihliadnutím na to, že obžalovaný ako predmet v rámci útoku použil nôž, ktorý nepochybne možno považovať za jeden z najčastejších a súčasne najnebezpečnejších predmetov, ktorým možno pri - čo i len jednorazovom - zásahu do krku iného človeka ihneď a bez problémov spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, dokonca až fatálne následky. To, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého z útoku hrozilo, je zrejme z už vyššie uvedeného odôvodnenia rozsudku, teda niet pochyb o tom, že bodnutie, resp. rezný zásah nožom do oblasti krku s hlavnými žilami môže spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví - masívne krvácanie, resp. vykrvácanie. V súhrne sa záverom súdu žiada dodať, že bolo v podstate len vecou náhody, že obžalovaný B. E. poškodenému X. K. nespôsobil ťažkú ujmu na zdraví a nespôsobil ju len v dôsledku iných okolností, a nie v dôsledku vôle obžalovaného.

Podriadenie konania obžalovaného B. E., pod právnu kvalifikáciu ako prečinu výtržníctva a zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu, podporuje aj znalecké skúmanie obžalovaného z odvetvia klinická psychológia dospelých, v zmysle ktorého sa síce u obžalovaného neobjektivovali znaky dominantnej agresivity, agresivita netvorí dominantnú črtu osobnosti a za bežných okolností je schopný ovládať agresívne impulzy, avšak na druhej strane osobnosť obžalovaného je jednoduchšie štruktúrovaná, slabšie sociálne zakorenená s pocitmi existenciálnej neistoty, v dôsledku čoho sa ťažšie prispôsobuje, je emocionálne labilná so zníženou frustračnou toleranciou, v záťaži má sklony k unáhleným nepremysleným reakciám, akčnejším prejavom meraných na kontrolu druhých, je nezrelý a extrovertovaný s prejavmi dominancie.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a všetky uvedené skutočnosti súd musel upraviť skutkovú vetu v porovnaní s tým, ako bola uvedená v obžalobe, práve preto, aby bola v súlade s vykonaným dokazovaním. Konkrétne došlo k úprave tak, že pojem „bodol“ a „pichol“ nožom obžalovaný B. E. do oblasti brucha poškodených, nahradil pojmom „zasiahol“, nakoľko najmä v lekárskech ambulantných správach z 13. a 14. februára 2018 sa uvádza pojem „rezná rana“, hoci, najmä po vzhliadnutí kamerového záznamu, nemožno úplne vylúčiť ani správnosť v obžalobe uvedeného pôvodného označenia útoku nožom obžalovaného B. E. do brucha poškodených. Ďalej súd pri úprave postupoval tak, aby skutok uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku vykazoval všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona k § 155 ods. 1 Trestného zákona. V tomto smere je nutné pripomenúť, že skutok uvedený vo výroku o vine rozsudku súdu musí odrážať všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným. Uvedené konštatovanie platí aj v prípade, ak sa obžalovanému kladie za vinu spáchanie trestného činu v štádiu pokusu. Aj v takomto prípade musí byť v skutkovej vete uvedenej vo výrokovvej časti rozsudku uvedené, k akému následku smerovalo úmyselné konanie obžalovaného, t. j. aký konkrétny následok mohol reálne a predvídateľne vzniknúť konaním obžalovaného a zároveň mohol byť aj zahrnutý jeho úmyselným zavinením. Pokiaľ sa obžalovanému B. E. kladie za vinu, že jeho úmyselné konanie smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, tak ako to je v posudzovanom prípade, potom musí byť v skutkovej vete výroku o vine logicky uvedené, aká konkrétna ťažká ujma na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 Trestného zákona hrozila z konania obžalovaného. Nakoľko súd ustálil, že výpad s nožom na krk poškodeného X. K. bezprostredne smeroval k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví - k poškodeniu dôležitého orgánu v zmysle § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, bola skutková veta modifikovaná vložením formulácie v znení: pričom obv. B. E. tento útok smeroval do oblasti krku, kde mohlo dôjsť k poraneniu tepien, alebo žíl privádzajúcich alebo odvádzajúcich krv do mozgu, čo mohlo spôsobiť poranenie charakteru ťažkej ujmy na zdraví, ale aj život ohrozujúci stav.

Pokiaľ ide o obhajobné námietky, súd konštatuje, že to, či v prípade zásahu nožom do brucha oboch poškodených ide o bodnutie, resp. pichnutie, alebo o rez, je v konečnom dôsledku irelevantné, nakoľko v tejto časti konanie obžalovaného B. E. bolo právne kvalifikované ako prečin výtržníctva; súd ale nemôže

opomenúť, že zásahy nožom tak, ako sú zachytené na kamerovom zázname, majú skôr charakter bodnutia, resp. pichnutia, pretože obhajobou načrtávaná oblúková (elipsová) trajektória ruky s nožom je, ak vôbec, príliš zanedbateľná, aby mohla vylučovať úvahy o trajektórii ruky s nožom v tvare priamky, charakteristickej pri bodnutí / pichnutí. Rovnaké závery o irelevantnosti, odôvodnené v prechádzajúcej vete, platia aj pre námietky obhajoby týkajúce sa tukovej vrstvy na bruchu poškodených, použitej sily obžalovaného pri týchto útokoch do brucha poškodených a vedomosti obžalovaného o nemožnosti zasiahnutia životne dôležitého orgánu v bruchu poškodených. Pochybnosťami obhajoby o úmysle, o možnosti zasiahnutia a spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví, pokiaľ ide o výpad s nožom obžalovaného B. E. na krk poškodeného X. K., sa súd zaoberal v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku. Nestotožnenie sa súdu s tvrdením obžalovaného B. E. v rámci jeho výpovede, keď tvrdil, že chcel poškodených len vystrašiť, konal v afekte a nevedel, či sa poškodený nepostaví, je takisto odôvodnené v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku.

Zo všetkých vyššie uvedených dôkazov a úvah možno, bez rozumných pochybností, vyvodiť záver, že obžalovaný B. E., spôsobom opísaným v skutkovej vete rozsudku, sa spoločným konaním dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej výtržnosti tým, že napadol poškodených X. K. a O. D. a súčasne sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodeného X. K. - k poškodeniu dôležitého orgánu, pričom k dokonaniu činu nedošlo. Vina obžalovaného je v podstate a v rozhodujúcej miere založená len na dôkaze vyplývajúcom z kamerového záznamu, avšak tento dôkaz nevzbudzuje žiadne relevantné pochybnosti, je dostatočný, presný a presvedčivý a dopĺňajú ho aj ďalšie vykonané dôkazy. Obžalovaný sa napokon k spáchaniu prečinu výtržníctva priznal, napr. aj v rámci záverečnej reči (v ostatnej časti skutok navrhol právne posúdiť ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona). Z predmetného dokazovania vyplynulo, že skutok uvedený v rozsudku sa nielen stal, ale u obžalovaného B. E. aj napíňa znaky objektívnej stránky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný v časti skutku útok nožom smeroval do oblasti krku poškodeného X. K., kde mohlo dôjsť k poraneniu tepien, alebo žíl privádzajúcich alebo odvádzajúcich krv do mozgu, čo mohlo spôsobiť poranenie charakteru ťažkej ujmy na zdraví, ale aj život ohrozujúci stav. To, že následok v podobe ťažkej ujmy na zdraví u poškodeného X. K. v konečnom dôsledku nenastal, je nutné pripísať len a len okolnostiam nezávislých od vôle obžalovaného.

Vzhľadom na spôsob spáchania skutku obžalovaným B. E., s prihliadnutím najmä na ciele a opakované fyzické ataky poškodených a na použitý nôž, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný konal s priamym úmyslom [§ 15 písm. a) Trestného zákona] porušiť záujem chránený Trestným zákonom (ľudské zdravie v prípade oboch trestných činov, v prípade výtržníctva aj pokojné občianske spoluzitíe pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok, ale i dôstojnosť ľudí), tento záujem porušiť chcel a to vo vzťahu k oboj trestným činom, zo spáchania ktorých súd uznal obžalovaného za vinného. Priamy úmysel obžalovaného sa teda vzťahuje aj reálne a predvídateľné spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, avšak k dokonaniu zločinu nedošlo, ako je uvedené vyššie, v dôsledku okolností nezávislých od vôle obžalovaného. Inými slovami, súd je toho názoru, že nožom sa do krku človeka s iným cieľom, než spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, nebodá / nereže.

K výroku o treste ukladanému obžalovanému B. E.:

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napíňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich

okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému B. E. vychádzal z toho, že bol uznaný vinným z dvoch trestných činov a preto musel ukladať jeden úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, a to podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je prísnejším trestným činom. Súd vychádzal zo závažnosti tohto zločinu ublíženia na zdraví (pretože za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona je určená sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí až na 3 roky), z pokusu ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 155 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí 4 roky až 10 rokov. V tejto súvislosti došlo k aplikácii § 14 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému B. E., súd ďalej musel vychádzať aj z toho, že ak bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu, ktorého horná hranica trestnej sadzby, ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona, prevyšuje 5 rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmienčne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci 2 roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve 3 roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného je zrejmé, že súd mohol uložiť obžalovanému len nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko dolná hranica trestnej sadzby u trestného činu, podľa ktorého sa obžalovanému ukladá trest, prevyšuje 3 roky. Súd preto uzatvára, že obžalovanému musel uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko iný druh trestu vylučuje, v danom prípade, priamo Trestný zákon.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný B. E. má evidované 3 záznamy, v rámci posledných dvoch bol rozsudkom Okresného súdu Senica z 10. marca 2008, sp. zn. 3T/2/2007, právoplatným dňa 26. marca 2008, uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený jednak nepodmienečný 7-ročný trest odňatia slobody, z výkonu ktorého bol podmienčne prepustený uznesením Okresného súdu Bratislava I z 24. januára 2013, sp. zn. 1Pp/180/2012, s určením skúšobnej doby podmienčného prepustenia na 4 roky, s tým, že k osvedčeniu sa došlo dňa 23. júna 2017, a jednak úhrnný spoločný nepodmienečný 6-mesačný trest odňatia slobody, s tým, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Senica z 28. júna 2007, sp. zn. 2T/78/2007, bol zrušený. V každom prípade, odsúdenie vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 3T/2/2007 bolo uznesením Okresného súdu Senica z 19. júna 2018, sp. zn. 1Nt/18/2018, zahladené, s tým, že na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Akoby nebol odsúdený, sa na páchatel'a hľadí aj v rámci prvého odsúdenia Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/78/2007.

Súd u obžalovaného B. E. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom priťažujúcu okolnosť zistil jednu v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchal viac trestných činov. Vzhľadom na to, že prevažujú priťažujúce okolnosti, súd postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu s tým, že po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného vo výmere 6 rokov až 10 rokov (10 rokov - 4 roky = 6 rokov; $6 : 3 = 2$; teda 2 roky je jedna tretina zo 6 rokov, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona).

S poukazom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že pre nápravu obžalovaného B. E. je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu vylučuje v danom prípade priamo Trestný zákon, avšak pokiaľ ide o jeho výmeru, tak postačí jeho uloženie na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby; neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by boli dôvodom na to, aby trest bol ukladaný v polovici, či pri hornej hranici upravenej trestnej sadzby. Súd pri tom vychádzal aj z toho, že trest odňatia slobody bol obžalovanému ukladaný podľa trestného činu, ktorý obžalovaný spáchal v štádiu pokusu a preto bolo nutné vziať do úvahy nielen povahu a závažnosť spáchaného pokusu, ale aj to, do akej miery sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti, ktoré a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo [§ 34 ods. 5 písm. c) Trestného zákona]. Súd, vo všeobecnosti, považuje útok(y) nožom na ľudí za mimoriadne závažné konanie, ktoré môže mať často nenapraviteľné následky. Z pohľadu spoločnosti je absolútne neprijateľné uvedené konanie obžalovaného, kedy pri v podstate štandardnej krčmovej šarvátke vytiahne nôž a bezhlavo ním

bezodôvodne útočí na iné nenásilné osoby, na krk ľudí. V posudzovanom prípade, práve s poukazom na vyššie uvedené okolnosti týkajúce sa pokusu (to, do akej miery sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti, ktoré a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo), súd vzal do úvahy skutočnosť, že obžalovaný v konečnom dôsledku poškodeného X. K. do krku nezasiahol, avšak, ako je to už vyššie opakovane zdôrazňované, to, že následok v podobe ťažkej ujmy na zdraví u poškodeného X. K. v konečnom dôsledku nenastal, je nutné pripísať len okolnostiam nezávislých od vôle obžalovaného. Zohľadnenie uvedených okolností súd vyjadril tým, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý je podľa názoru súdu postačujúci pre nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.